

ROBERTO SANTIAGO

ELS CENT ONZE

EL PARTIT MÉS IMPORTANT DE LES SEVES VIDES

Estrella Polar

Escrit amb Eduardo de los Santos
Il·lustrat per Nacho Velmar

ELS CENT ONZE

EL PARTIT MÉS IMPORTANT DE LES SEVES VIDES

**ROBERTO SANTIAGO &
EDUARDO DE LOS SANTOS**

Il·lustrat per Nacho Velmar

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Los Ciento Once. El partido más importante de sus vidas*

© del text: Roberto Santiago i Eduardo de los Santos, 2025

Representat per Agencia Literaria Dos Passos

© de les il·lustracions: Ignacio Velasco Marugán, 2025

© de la traducció: Ariadna Ausió, 2025

© Edicions 62, S. A. Estrella Polar, 2025

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juliol del 2025

ISBN: 979-13-87782-02-3

Dipòsit legal: B. 11.503-2025

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb el propòsit d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Em dic Ramon Grimau.

Però tots em diuen Gripau.

Tinc onze anys.

I, ara mateix, soc en un poble del llunyà Oest.

Enmig del desert de Tabernas, a Almeria.

És l'únic desert de tot Europa.

Aquí s'han filmat moltes pel·lícules de l'Oest i et pots trobar amb sets de rodatge per tot arreu.

Com aquest.

Soc al carrer principal del poble, envoltat de terra i pols, entre dues fileres de cases de fusta.

A punt d'enfrontar-me amb la criatura més poderosa i terrible que hagi trepitjat mai el nostre planeta.

No estic sol.

M'acompanyen altres nenes i nens.

Caminen al meu costat.

Ells també tenen superpoders.

Són... mutants.

Com jo.

—Podem amb això —dic intentant donar-los ànims—. Som Els Cent Onze.

—Insisteixo que no és una bona idea això d'*Els Cent Onze* —m'interromp l'Alma, mirant el seu voltant—. Per ara som vint-i-tres...

—L'Alma té raó, confon una mica —intervé la Kasandra.

—Ja, bé, però algun dia serem cent onze —asseguro.

L'Alma té els cabells castanys i moltes pigues.

Porta un vestit blanc i platejat.

El seu nom complet és Alma Florència Ifigènia Tatiana Rosalinda de Roca-Vientos.

És la princesa hereva del tron d'Espanya.

Forma part de les Princeses Rebels, un grup format per sis prínceps i princeses de diferents països.

La Kasandra és la cantant de l'Esquadró K, el grup infantil de música més famós del món.

Va vestida de negre, com un ninja, amb una gran K al pit.
La seva melena és del color del foc: vermella a la coroneta,
taronja a les puntes.
Amb un floc a la cara.
Jo no porto cap vestit especial.
No soc famós.
Ningú no em para pel carrer per demanar-me una foto o un
autògraf, com a elles.
Soc d'un petit poble de Conca.
I jugo amb els meus amics a futbol a l'equip de l'escola, l'Es-
trella Polar.
Tot i que sí que hi ha una cosa que em fa especial.
Ho he dit abans.
Soc un mutant.
Tinc superpoders.
Quan toco alguna cosa amb les mans, se m'accelera el cor
i soc capaç de transformar-me en qualsevol cosa.
Objectes, animals, persones.
Fins i tot boles de foc i núvols de boira.
No vaig néixer amb aquests poders.
Van aparèixer de cop i volta el dia que vaig fer onze anys.
A l'Alma, a la Kasandra i als altres nens que són amb nos-
altres els va passar el mateix.
Tots tenen superpoders.

Tots som mutants.

Signifiqui això el que signifiqui.

Sé que és molt estrany.

Però prometo que és veritat.

Darrere nostre hi ha un gran edifici de fusta amb una estrella platejada a sobre de la porta.

És l'oficina del xèrif.

Davant nostre, a l'altra banda de l'avinguda de terra, el saloon.

Les portes abatibles es balancegen i grinyolen amb el vent.

El nostre enemic és molt a prop.

BRUUUUUM...

El terra ens tremola a sota els peus.

De les teulades de les cases, se'n desprenen núvols de pols.

BRUUUUUUUM...

Un altre tremolor.

—Ja ve! —avisa l'Alma, al meu costat.

—És molt a prop —assegura la Kasandra.

Totes dues fixen la vista al mateix punt que jo: al saloon.

Estrenyen els punys.

Tots vint-i-tres ens preparem per a la batalla decisiva.

BRUUUUUUUM!

—Què farem quan aparegui? —pregunto—. Tenim algun pla?

—Sí, doneu-li canya! —exclama l'Alma.

—L'aturarem o... morirem en l'intent! —afegeix la Kassandra, decidida.

L'Alma va armada amb una baqueta de bateria que s'anomena Jojo.

És una mena de vareta màgica.

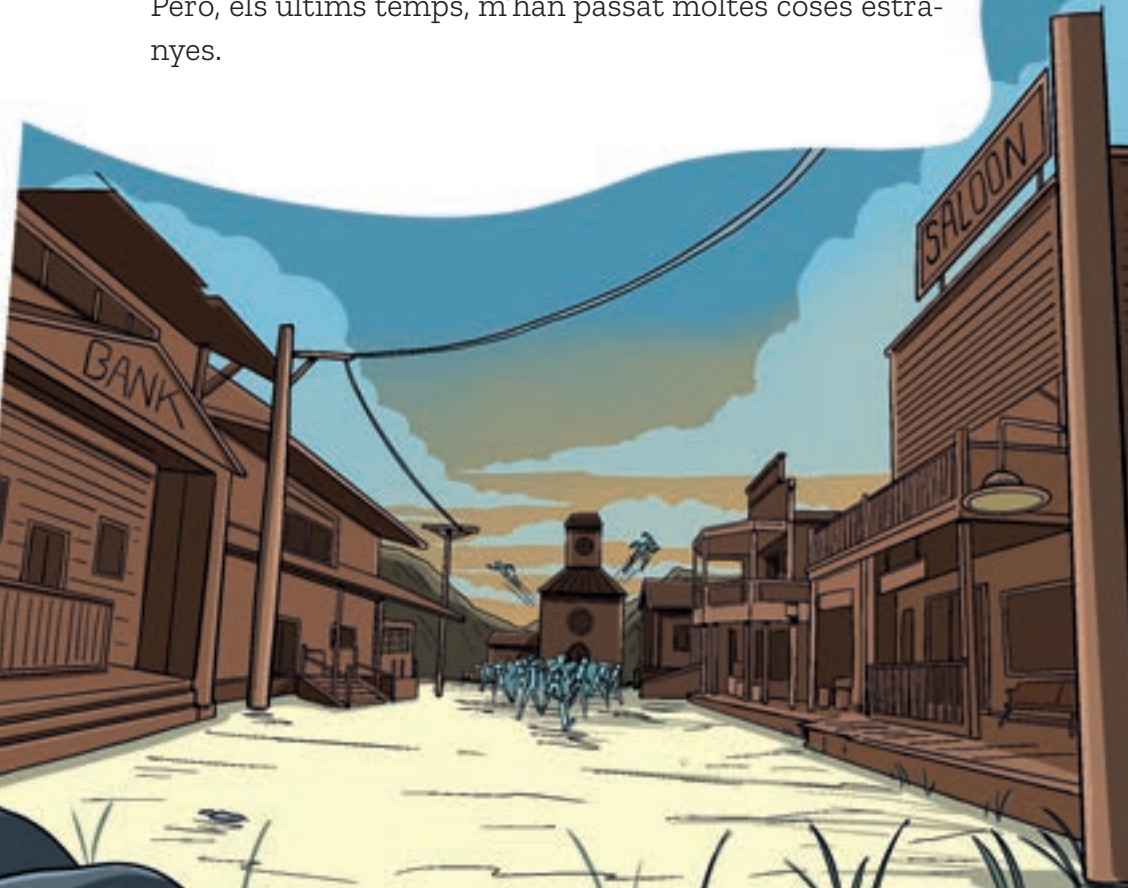
Li permet llançar descàrregues d'energia.

I també moure coses a distància.

L'Alma és la princesa de la telecinesi.

Abans jo no sabia què era la telecinesi, ni se m'hauria acudit utilitzar una paraula així.

Però, els últims temps, m'han passat moltes coses estranyes.

Ara sé perfectament que és la capacitat de moure objectes amb la ment. O, en aquest cas, amb una baqueta de fusta.

La Kasandra serra les dents.

Està nerviosa.

El seu poder és modificar la realitat a través dels seus desitjos.

Quan desitja alguna cosa amb tot el seu cor, amb totes les seves forces, el desig es compleix.

No importa el que sigui.

És un poder increïble.

Li costa moltíssim controlar-lo.

I no pot utilitzar-lo sovint.

Els seus companys de l'Esquadró K, els altres quatre membres de la banda, també tenen superpoders.

Ho deixaré clar per no fer-nos un embolic, perquè som molts.

Tots els nens que som al poblat pertanyem a tres grups.

Les Princeses Rebels. SET prínceps i princeses de diferents països del món.

L'Esquadró K. CINC nens i nenes que formen el grup de música més escoltat del planeta.

Els Onze. ONZE integrants de l'equip de futbol Estrella Polar, el meu equip.

Tots tenim una cosa en comú: els superpoders.

I no som pas els únics.

Segons la llegenda, hi ha cent onze mutants amb poders repartits per tot el planeta.

Encara no els hem trobat a tots.

Però algun dia ho aconseguirem.

Alguns ja hem format una aliança.

Per això som aquí.

BRUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUM!

Aquesta vegada, el tremolor és molt més fort.

La terra ens cruix a sota els peus.

L'amenaça més gran a la qual ens hem enfrontat mai...

Està a punt de sortir a la superfície!

BRUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUM!

El terra es clivella.

Potes afilades de pregadeu.

Una immensa boca bavosa plena
de dents, amb una altra boca a dins.

Com el seu propi nom indica, és un ésser que va per la ga-
làxia devorant mons.

Tal com sona.

No té ulls, però gira el cap en direcció a nosaltres tres.

Una esfera vermella li brilla al front.

És una mena d'òrgan sensible.

L'Alma es concentra i llança el Jojo amb totes les seves for-
ces.

S'empassa d'una bocada l'oficina del xèrif.

És capaç de triturar la terra, les roques i el metall, i digerir-los.

Els meus amics salten de teulada en teulada.

Tots correm en diferents direccions.

Però la bestiola és més ràpida i grossa que nosaltres.

No hi ha escapatòria!

—AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAH! —crida la Kasandra.

—SOCOOOOOORS! —crida l'Alma.

—AUXIIIIIIIIIIILI! —crido jo.

Tanco els ulls.

El devoramons ho arrasa tot.

Obre la seva immensa gola.

I... engoleix el poble sencer.

Se'ns empassa a tots!

